

บทที่ 4

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ได้แบ่งส่วนของการวิเคราะห์ออกเป็น 2 ส่วน ดังต่อไปนี้

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลรวมทั้งหมดเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)

1.1 การสรุปจำนวนข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตาม
กลุ่มอุตสาหกรรม

1.2 การประเมินความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาด
หลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์
เกิดใหม่ (EM-Score Model)

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ (Correlation Coefficient)

ส่วนที่ 1 การวิเคราะห์โดยใช้ข้อมูลรวมทั้งหมดเชิงพรรณนา (Descriptive Analysis)
ประกอบด้วย

1.1 การสรุปจำนวนข้อมูลที่ใช้ในการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูล แบ่งตาม
กลุ่มอุตสาหกรรม

ตารางที่ 4-1 แสดงจำนวนและร้อยละของบริษัท จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

กลุ่มอุตสาหกรรม (Industry)	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
1. บริการ	54	23.58
2. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	38	16.59
3. สินค้าอุปโภคบริโภค	36	15.72
4. วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	35	15.28
5. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	35	15.28
6. เทคโนโลยี	22	9.61
7. ทรัพยากร	9	3.94
รวม	229	100.00

จากตารางที่ 4-1 พบว่า บริษัทที่อยู่ในกลุ่มบริการ มีจำนวนทั้งสิ้น 54 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.58 รองลงมาได้แก่กลุ่มอุตสาหกรรมอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง มีจำนวน 38 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 16.59 และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีจำนวน 36 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 15.72

1.2 การประเมินความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์ เกิดใหม่ (EM-Score Model)

ตารางที่ 4-2 แสดงข้อมูลค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง EM-Score

ค่า EM-Score คือ ค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท จำแนกตามปีงบการเงินของบริษัท ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล ค่า Median คือ ค่ามัธยฐานหรือค่ากลางของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล ค่า Maximum คือ ค่าสูงสุดของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล ค่า Minimum คือ ค่าต่ำสุดของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล สำหรับปี 2544 - 2547

ปี	Mean ของ EM-Score	Median ของ EM-Score	Maximum ของ EM-Score	Minimum ของ EM-Score	Standard Deviation
ปี 2544	7.52	5.88	70.28	-3.27	7.72
ปี 2545	8.34	6.11	69.87	-2.36	8.44
ปี 2546	10.10	7.87	78.09	-1.73	9.02
ปี 2547	9.26	7.55	79.64	-1.75	7.98

จากตารางที่ 4-2 พบว่า ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 10.10 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 7.52 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 7.87 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 5.88 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2547 คือ 79.64 ซึ่งเป็นค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท บีอีซี เวิลด์ จำกัด (มหาชน) และค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -3.27 ซึ่งเป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท ยูไนเต็ด บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

จากตารางดังกล่าวข้างต้น ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 7.52 ถึง 10.10

ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 ซึ่งเป็นเกณฑ์การวัดค่ามาตรฐานคะแนนตามแบบจำลอง EM-Score แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนส่วนใหญ่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

ตารางที่ 4-3 แสดงข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง EM-Score จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

ค่า EM-Score คือ ค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท กลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามการจัดกลุ่มอุตสาหกรรมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย และจำแนกตามปีงบการเงินของบริษัทฯ ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล ค่า Median คือค่ามัธยฐานของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล ค่า Maximum คือค่าสูงสุดของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล ค่า Minimum คือค่าต่ำสุดของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล สำหรับปี 2544 – 2547

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean	Median	Maximum	Minimum	Standard
	ของ EM-Score	ของ EM-Score	ของ EM-Score	ของ EM-Score	Deviation
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร					
ปี 2544	9.96	7.68	51.64	-0.75	9.01
ปี 2545	10.62	7.51	62.86	-1.14	10.82
ปี 2546	10.90	8.37	48.04	-1.73	9.90
ปี 2547	9.76	7.19	39.60	-0.69	8.77
2. สินค้าอุปโภคบริโภค					
ปี 2544	7.77	6.55	19.23	-0.36	4.14
ปี 2545	8.62	6.68	24.84	-0.26	5.37
ปี 2546	9.94	7.19	38.83	0.21	7.83
ปี 2547	9.26	7.54	27.64	0.22	6.09

ตารางที่ 4-3 แสดงข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง EM-Score จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean	Median	Maximum	Minimum	Standard Deviation
	ของ EM-Score	ของ EM-Score	ของ EM-Score	ของ EM-Score	
3. วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม					
ปี 2544	6.15	5.42	16.29	-0.29	4.27
ปี 2545	7.21	5.93	22.79	0.39	4.94
ปี 2546	9.37	7.85	22.58	-0.46	5.50
ปี 2547	8.47	7.55	18.49	0.55	4.35
4. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง					
ปี 2544	4.54	4.80	10.96	-2.58	3.67
ปี 2545	5.96	5.61	20.08	-2.02	4.73
ปี 2546	8.99	8.29	31.28	-0.01	6.18
ปี 2547	8.14	6.83	43.95	0.55	7.14
5. ทรัพยากร					
ปี 2544	6.14	6.19	11.59	0.58	3.17
ปี 2545	6.26	5.56	12.05	2.24	2.89
ปี 2546	7.79	7.69	17.11	0.95	4.40
ปี 2547	7.74	7.76	11.07	5.53	1.62
6. บริการ					
ปี 2544	9.40	5.73	70.28	-3.27	12.08
ปี 2545	10.24	6.09	69.87	-2.36	12.49
ปี 2546	12.15	8.47	78.09	-1.62	13.40
ปี 2547	11.17	8.26	79.64	-1.75	11.78

ตารางที่ 4-3 แสดงข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทที่จดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลอง EM-Score จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean	Median	Maximum	Minimum	Standard Deviation
	ของ EM-Score	ของ EM-Score	ของ EM-Score	ของ EM-Score	
7. เทคโนโลยี					
ปี 2544	6.51	5.87	21.68	2.29	4.60
ปี 2545	6.32	4.98	19.24	-0.06	4.75
ปี 2546	8.08	6.41	23.14	3.19	4.89
ปี 2547	7.62	6.58	20.09	2.91	4.03

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

จากตารางที่ 4-3 พบว่า ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 10.90 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 9.76 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 8.37 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 7.19 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2545 คือ 62.86 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท สหอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายและมีผลกำไรจากการดำเนินงานโดยในปี 2545 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 6.41% ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2546 คือ -1.73 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย เห็นได้จากผลการดำเนินงานของบริษัทประสบผลขาดทุนในปี 2546 ถึง 97,505,000 บาท และไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปี

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 9.76 ถึง 10.90 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 ซึ่งเป็นเกณฑ์การวัดค่ามาตรฐานคะแนนตามแบบจำลอง EM-Score แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 9.94 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 7.77 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2547 คือ 7.54 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 6.55 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2546 คือ 38.83 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท แฟนซีวูด อินดัสทรีส จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายและมีผลกำไรจากการดำเนินงานโดยในปี 2546 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 7.66% ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -0.36 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท สยามสตีลอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย เห็นได้จากผลการดำเนินงานของบริษัทประสบผลขาดทุนในปี 2544 ถึง 203,909,000 บาท และไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนี้

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 7.77 ถึง 9.94 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

3. กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมเป็นของปี 2546 คือ 9.37 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 6.15 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 7.85 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 5.42 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2545 คือ 22.79 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท พาโตเคมีอุตสาหกรรม จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายและมีผลกำไรจากการดำเนินงานโดยในปี 2545 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 1.47% ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2546 คือ -0.46 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท สวีเดนมอเตอร์ส จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย ถึงแม้ว่าผลการดำเนินงานของบริษัทจะมีกำไรสุทธิในปี 2546 จำนวน 88,641,000 บาท แต่บริษัทมีผลขาดทุนสะสมจึงไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนี้

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 6.15 ถึง 9.37 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นของปี 2546 คือ 8.99 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 4.54 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 8.29 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 4.80 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2547 คือ 43.95 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท อีสเทอร์น สตาร์ เรียด เอสเตท จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย เนื่องจากบริษัทมีการเพิ่มทุนขึ้นอีกในปี 2547 ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -2.58 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท เจนเนอรัล เอนจิเนียริง จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย ถึงแม้ว่าผลการดำเนินงานของบริษัทจะมีกำไรสุทธิในปี 2544 จำนวน 123,460,000 บาท แต่บริษัทมีผลขาดทุนสะสมอยู่ถึง 520,941,000 บาทจึงไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนี้

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ตั้งแต่ปี 2545 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 4.54 ถึง 8.99 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

5. กลุ่มทรัพยากร

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มทรัพยากรเป็นของปี 2546 คือ 7.79 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 6.14 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2547 คือ 7.76 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2545 คือ 5.56 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2546 คือ 17.11 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท ลานนา ริชอร์สเชส จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายและมีผลกำไรจากการดำเนินงานโดยในปี 2546 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 2.14% ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ 0.58 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท สยามสหบริการ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย เห็นได้จากผลการดำเนินงานของบริษัทประสบผลขาดทุนในปี 2544 ถึง 62,021,000 บาท และไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนี้

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มทรัพยากร ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 6.14 ถึง 7.79 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

6. กลุ่มบริการ

พบว่า ค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มบริการเป็นของปี 2546 คือ 12.15 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 9.40 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 8.47 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 5.73 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2547 คือ 79.64 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท โรงแรมเทพธานี กริธา จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายและมีผลกำไรจากการดำเนินงานโดยในปี 2547 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 4.37% ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -3.27 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท อยู่ในเต็ด บรอดคาสติ้ง คอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัท อยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย เห็นได้จากผลการดำเนินงานของบริษัทประสบผลขาดทุนในปี 2544 ถึง 1,419,576,000 บาท และไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนี้

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มบริการ ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 9.40 ถึง 12.15 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

7. กลุ่มเทคโนโลยี

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในกลุ่มเทคโนโลยีเป็นของปี 2546 คือ 8.08 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2545 คือ 6.32 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2547 คือ 6.58 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2545 คือ 4.98 ค่าสูงสุด (Maximum) ของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายเป็นของปี 2546 คือ 23.14 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท ฮานา ไมโครอิเล็กทรอนิกส์ จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายและมีผลกำไรจากการดำเนินงานโดยในปี 2546 บริษัทมีการจ่ายเงินปันผลเท่ากับ 3.17% ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2545 คือ -0.06 เป็นข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ตเนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ซึ่งมีค่าเฉลี่ยต่ำกว่า 1.1 แสดงให้เห็นว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย เห็นได้จากผลการดำเนินงานของบริษัทประสบผลขาดทุนในปี 2545 จำนวน 1,618,269,000 บาท จึงไม่มีการจ่ายเงินปันผลในปีนี้

ค่าเฉลี่ยของข้อมูลค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของกลุ่มเทคโนโลยี ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 6.32 ถึง 8.08 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทจดทะเบียนของอุตสาหกรรมนี้อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

จากการประเมินความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ (EM-Score Model) ซึ่งใช้วัดความน่าเชื่อถือทางการเงินของธุรกิจ มีการใช้อัตราส่วนทางการเงินเฉพาะที่แสดงถึงแนวโน้มอันอาจก่อให้เกิดการล้มละลายของธุรกิจ ได้แก่ อัตราส่วนความคล่องตัวของกิจการ เงินทุนสะสมจากแหล่งภายใน อัตราส่วนแสดงความสามารถในการหากำไร และสัดส่วนแห่งภาระผูกพันทางการเงิน อัตราส่วนทางการเงินแต่ละตัวล้วนเป็นอัตราส่วนที่ให้ความสำคัญในด้านความสามารถในการดำรงอยู่ของกิจการหลาย ๆ ด้าน ซึ่งอัตราส่วนทางการเงินสามารถคำนวณได้จากงบการเงินของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 การคำนวณหาค่า EM-Score Model จากสมการ $Z = 3.25 + 6.56 X_1 + 3.26 X_2 + 6.72 X_3 + 1.05 X_4$ เมื่อพิจารณาตัวแปรที่สำคัญทั้ง 4 ตัวเพื่อหาว่าแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรมมีความเสี่ยงในการล้มละลายในแต่ละด้านอย่างไรบ้าง ดังนั้น จากการคำนวณหาค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายในแต่ละด้าน สามารถสรุปลักษณะของอัตราส่วนทางการเงินแต่ละตัว และค่า EM-Score ซึ่งประกอบด้วยผลค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ซึ่งได้สรุปผลจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ตามตารางที่ 4-4 ดังต่อไปนี้

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม

X_1 คือ อัตราส่วนความคล่องตัวของกิจการ เป็นอัตราส่วนทางการเงินที่แสดงถึงสภาพคล่องของกิจการ X_2 คือ เงินทุนสะสมจากแหล่งภายใน เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงความสามารถในการสะสมกำไรตลอดช่วงเวลาที่ประกอบธุรกิจ X_3 คือ ความสามารถในการหากำไร เป็นอัตราส่วนที่แสดงถึงประสิทธิภาพของผู้บริหารในการนำทรัพย์สินของกิจการไปบริหารเพื่อก่อให้เกิดรายได้ X_4 คือ สัดส่วนแห่งภาระผูกพันทางการเงิน เป็นอัตราส่วนที่ใช้วัดความอ่อนแอทางการเงินอันเกิดจากการก่อหนี้ของกิจการ ค่า EM-Score คือ ค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงในการล้มละลายของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล

กลุ่มอุตสาหกรรม	X1		X2		X3		X4		EM-Score	
	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร										
ปี 2544	0.19	0.22	0.20	0.40	0.12	0.07	3.82	7.47	9.96	9.01
ปี 2545	0.17	0.22	0.20	0.35	0.10	0.07	4.68	9.52	10.62	10.82
ปี 2546	0.17	0.22	0.19	0.37	0.09	0.08	5.09	7.99	10.90	9.90
ปี 2547	0.15	0.22	0.19	0.36	0.08	0.06	4.14	6.87	9.76	8.77
2. สินค้าอุปโภคบริโภค										
ปี 2544	0.20	0.20	0.20	0.39	0.10	0.10	1.77	2.05	7.77	4.14
ปี 2545	0.20	0.21	0.20	0.41	0.09	0.10	2.64	3.34	8.62	5.37
ปี 2546	0.20	0.21	0.20	0.40	0.07	0.09	4.04	6.06	9.94	7.83
ปี 2547	0.21	0.22	0.22	0.37	0.08	0.06	3.21	4.26	9.26	6.09

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	X1		X2		X3		X4		EM-Score	
	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd
3. วัสดุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม										
ปี 2544	0.13	0.25	-0.02	0.41	0.07	0.06	1.56	1.96	6.15	4.27
ปี 2545	0.14	0.26	0.04	0.42	0.08	0.07	2.26	2.77	7.21	4.94
ปี 2546	0.19	0.24	0.11	0.37	0.09	0.05	3.72	3.48	9.37	5.50
ปี 2547	0.21	0.23	0.14	0.37	0.09	0.08	2.67	2.38	8.47	4.35
4. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง										
ปี 2544	0.13	0.32	-0.23	0.42	0.04	0.08	0.87	1.10	4.54	3.67
ปี 2545	0.11	0.32	-0.08	0.34	0.06	0.08	1.75	2.51	5.96	4.73
ปี 2546	0.19	0.31	0.04	0.21	0.10	0.08	3.57	4.56	8.99	6.18
ปี 2547	0.19	0.28	0.08	0.18	0.09	0.08	2.65	5.99	8.14	7.14
5. ทรัพยากร										
ปี 2544	0.16	0.17	-0.01	0.26	0.11	0.10	1.09	0.94	6.14	3.17
ปี 2545	0.10	0.15	0.09	0.17	0.10	0.06	1.37	1.54	6.26	2.89
ปี 2546	0.08	0.21	0.13	0.13	0.09	0.08	2.89	2.71	7.79	4.40
ปี 2547	0.19	0.07	0.16	0.11	0.12	0.08	1.88	0.92	7.74	1.62
6. บริการ										
ปี 2544	0.06	0.25	0.04	0.35	0.08	0.09	4.85	10.11	9.40	12.08
ปี 2545	0.08	0.23	0.06	0.36	0.10	0.08	5.34	10.91	10.24	12.49
ปี 2546	0.08	0.23	0.09	0.35	0.11	0.09	7.03	11.88	12.15	13.40
ปี 2547	0.08	0.20	0.12	0.32	0.12	0.10	5.91	10.71	11.17	11.78

ตารางที่ 4-4 แสดงค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของตัวแปรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	X1		X2		X3		X4		EM-Score	
	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd	Mean	sd
7. เทคโนโลยี										
ปี 2544	0.09	0.24	0.07	0.28	0.09	0.07	1.75	2.87	6.51	4.60
ปี 2545	0.11	0.26	0.09	0.30	0.07	0.11	1.52	2.18	6.32	4.75
ปี 2546	0.13	0.24	0.14	0.24	0.10	0.06	2.66	2.95	8.08	4.89
ปี 2547	0.15	0.22	0.17	0.23	0.10	0.07	2.11	2.39	7.62	4.03

จากตารางที่ 4-4 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 229 บริษัท ตั้งแต่ปี 2544 - 2547 พบว่ากลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคมีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนความคล่องตัวของกิจการสูงสุดซึ่งอยู่ระหว่าง 0.20 - 0.21 แสดงให้เห็นว่าบริษัทของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีสภาพคล่องทางการเงินสูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.15 - 0.19 และกลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.13 - 0.21 ตามลำดับ

กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนเงินทุนสะสมจากแหล่งภายในสูงสุดเช่นกันคืออยู่ที่ระหว่าง 0.20 - 0.22 แสดงให้เห็นว่าบริษัทของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีความสามารถในการสะสมกำไร เพื่อป้องกันผลกระทบจากการขาดทุนที่มีต่อกิจการสูงสุด รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.19 - 0.20 และกลุ่มเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.07 - 0.17 ตามลำดับ

กลุ่มทรัพยากรเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของอัตราส่วนความสามารถในการหากำไรสูงสุดซึ่งอยู่ระหว่าง 0.09 - 0.12 แสดงให้เห็นว่าผู้บริหารของบริษัทของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีประสิทธิภาพในการนำทรัพย์สินของกิจการไปบริหารเพื่อก่อให้เกิดรายได้สูงสุดที่สุทธรองลงมาได้แก่ กลุ่มบริการ มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.08 - 0.12 และเทคโนโลยี มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 0.07 - 0.10 ตามลำดับ

นอกจากนี้กลุ่มบริการ เป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของสัดส่วนแห่งภาระผูกพันทางการเงินสูงสุด ซึ่งอยู่ที่ระหว่าง 4.85 - 7.03 แสดงให้เห็นว่าบริษัทของกลุ่มอุตสาหกรรมนี้มีมูลค่า

หลักทรัพย์ตามราคาตลาดสูงกว่าหนี้สินรวม ซึ่งอัตราส่วนนี้ใช้วัดความอ่อนแอทางการเงินอันเกิดจากการก่อหนี้ของกิจการ รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 3.82 – 5.09 และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 1.77 – 4.04 ตามลำดับ

เมื่อพิจารณาค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทตามแบบจำลอง EM-Score ของแต่ละกลุ่มอุตสาหกรรม พบว่ากลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีค่าเฉลี่ยของค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายสูงที่สุดคืออยู่ที่ระหว่าง 9.40 – 2.15 ซึ่งมีค่าคะแนนที่สูงกว่า 2.6 แสดงให้เห็นว่าบริษัทในกลุ่มอุตสาหกรรมนี้พ้นเกณฑ์ล้มละลายหรือไม่มีความเสี่ยงในการล้มละลาย รองลงมาได้แก่ กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 9.76 – 10.90 และกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค มีค่าเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 7.77 – 9.94 ตามลำดับ

จากผลที่ได้จากการคำนวณทางสถิติ จะเห็นได้ว่าตัวแปรที่สำคัญที่ทำให้ผลการคำนวณหาค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทตามแบบจำลอง EM-Score อยู่ในเกณฑ์ที่สูง สาเหตุมาจากตัวแปรสัดส่วนแห่งภาระผูกพันทางการเงินของกิจการ

นอกจากนี้ สามารถสรุประดับความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทโดยแบ่งตามเกณฑ์ของความเสียหายในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียน ดังตารางที่ 4-5 ถึง ตารางที่ 4-9 ซึ่งจำแนกจำนวนบริษัทและร้อยละของเกณฑ์ความเสี่ยงในการล้มละลาย ตามกลุ่มอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-5 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียน ตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score

เกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score จำแนกได้เป็น 3 ประเภท คือ 1. เกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) ซึ่งมีค่า EM-Score ต่ำกว่า 1.1 ซึ่งแสดงว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย 2. เกณฑ์กำกวม (Gray zone) ซึ่งมีค่า EM-Score อยู่ระหว่าง 1.1 – 2.6 ซึ่งเป็นเกณฑ์กำกวมว่าบริษัทจะตกอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ และ 3. เกณฑ์ไม่ล้มละลาย (Safe zone) ซึ่งมีค่า EM-Score สูงกว่า 2.6 ซึ่งแสดงว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย

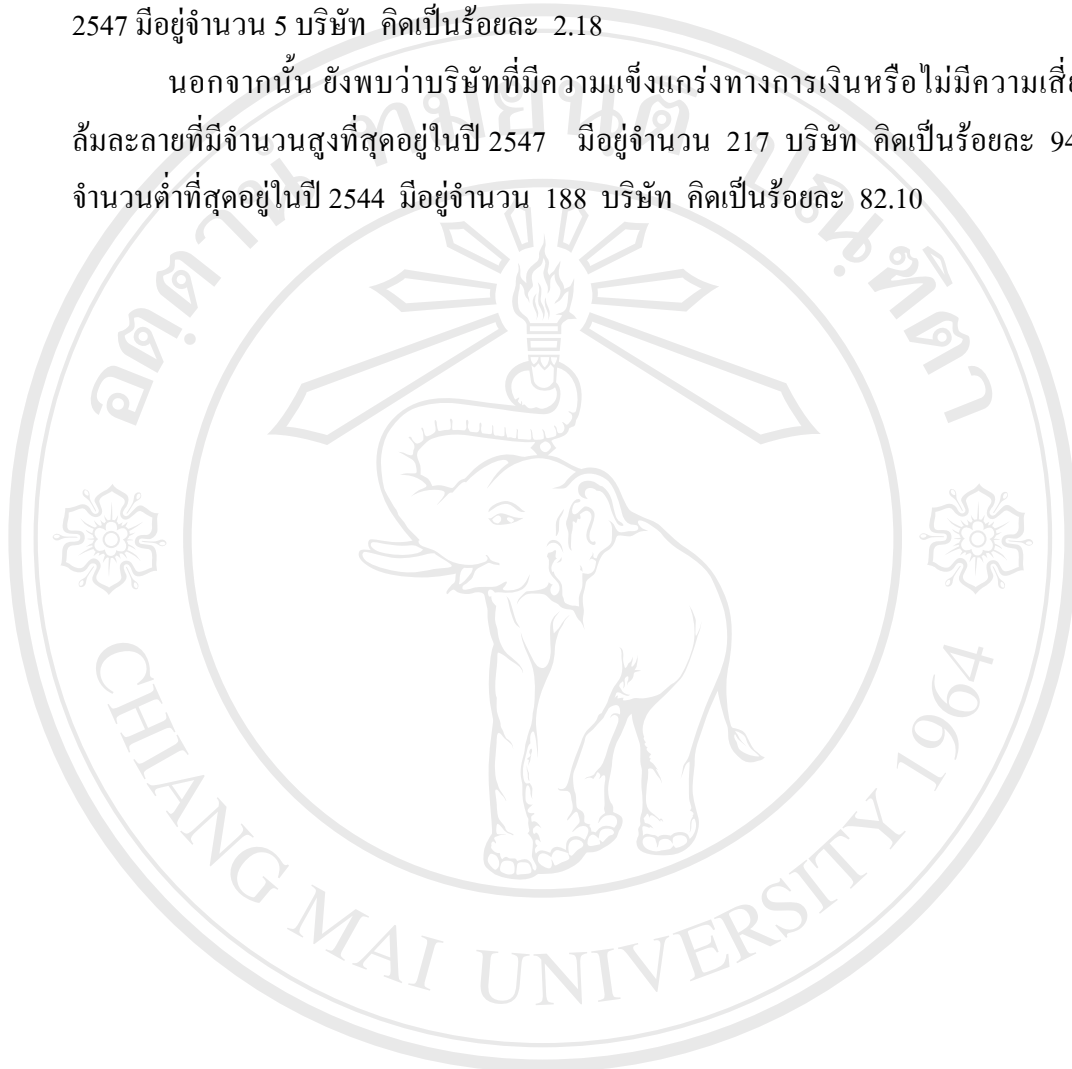
ปี	เกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone)		เกณฑ์กำกวม (Gray zone)		เกณฑ์ไม่ล้มละลาย (Safe zone)		รวม	
	จำนวนบริษัท	ร้อยละ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ	จำนวนบริษัท	ร้อยละ
2544	19	8.30	22	9.60	188	82.10	229	100.00
2545	15	6.55	15	6.55	199	86.90	229	100.00
2546	11	4.80	6	2.62	212	92.58	229	100.00
2547	7	3.06	5	2.18	217	94.76	229	100.00

จากตารางที่ 4-5 พบว่าจากกลุ่มตัวอย่างทั้งหมด 229 บริษัท ตั้งแต่ปี 2544 - 2547 เกณฑ์ความเสี่ยงในการล้มละลายซึ่งแสดงว่าบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) มีจำนวนระหว่าง 7 – 19 บริษัท คิดเป็นค่าร้อยละ 3.06 – 8.30 บริษัทที่อยู่ในเกณฑ์กำกวมว่าบริษัทจะตกอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ (Gray zone) มีจำนวนระหว่าง 5 – 22 บริษัท คิดเป็นค่าร้อยละที่ 2.18 – 9.60 และบริษัทอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย (Safe zone) มีจำนวนระหว่าง 188 – 217 บริษัท คิดเป็นค่าร้อยละที่ 82.10 – 94.76

บริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลายซึ่งมีโอกาสที่จะล้มละลายได้สูง จำนวนสูงที่สุดอยู่ในปี 2544 มีจำนวน 19 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 8.30 และจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2547 มีจำนวน 7 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 3.06

และบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์กำกึ่งซึ่งยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ จำนวนสูงที่สุดอยู่ในปี 2544 มีจำนวน 22 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 9.60 และจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2547 มีอยู่จำนวน 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 2.18

นอกจากนั้น ยังพบว่าบริษัทที่มีความแข็งแกร่งทางการเงินหรือไม่มีความเสี่ยงในการล้มละลายที่มีจำนวนสูงที่สุดอยู่ในปี 2547 มีอยู่จำนวน 217 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 94.76 และจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2544 มีอยู่จำนวน 188 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 82.10

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ตารางที่ 4-6 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียน ตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับปี 2544

กลุ่มอุตสาหกรรมจำแนกตามการจัดหมวดหมู่อุตสาหกรรมของตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำนวนบริษัท หมายถึง กลุ่มตัวอย่างของจำนวนบริษัทจดทะเบียนที่ทำการศึกษา สำหรับปี 2544 แบ่งจำนวนบริษัทตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score แบ่งเป็น 3 ประเภทคือ ค่าความเสี่ยงที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) ค่าความเสี่ยงที่อยู่ในเกณฑ์กำกวม (Gray zone) และค่าความเสี่ยงอยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลาย (Safe zone)

กลุ่มอุตสาหกรรม (Industry)	จำนวนบริษัท รวม	เกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone)	เกณฑ์กำกวม (Gray zone)	เกณฑ์ไม่ล้มละลาย (Safe zone)
1. บริการ	54 ร้อยละ	4 21.10	6 27.30	44 23.40
2. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	38 ร้อยละ	8 42.00	3 13.60	27 14.40
3. สินค้าอุปโภคบริโภค	36 ร้อยละ	1 5.30	0	35 18.60
4. วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	35 ร้อยละ	3 15.80	6 27.30	26 13.50
5. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	35 ร้อยละ	2 10.50	2 9.10	31 16.50
6. เทคโนโลยี	22 ร้อยละ	0	4 18.20	18 9.60
7. ทรัพยากร	9 ร้อยละ	1 5.30	1 4.50	7 4.00
รวมทั้งสิ้น	229 ร้อยละ	19 100.00	22 100.00	188 100.00

จากตารางที่ 4-6 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 229 บริษัท พบว่าในปี 2544 มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) จำนวน 19 บริษัท บริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ (Gray zone) จำนวน 22 บริษัท และบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลาย (Safe zone) มีจำนวน 188 บริษัท

เมื่อจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท พบว่ากลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) จำนวนสูงที่สุด คือ 8 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 42.00 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด กลุ่มบริการและกลุ่มวัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรมเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ก้ำกึ่งว่าจะล้มละลายหรือไม่จำนวนสูงที่สุดเท่ากัน คือ 6 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.30 ของจำนวนบริษัททั้งหมดที่อยู่ในเกณฑ์ก้ำกึ่งซึ่งยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ และกลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลายสูงที่สุด คือ 44 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.40 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด

ตารางที่ 4-7 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียน ตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับปี 2545

กลุ่มอุตสาหกรรม (Industry)	จำนวนบริษัท	เกณฑ์ล้มละลาย	เกณฑ์ก้ำกึ่ง	เกณฑ์ไม่ล้มละลาย
	รวม	(Distress zone)	(Gray zone)	(Safe zone)
1. บริการ	54	3	4	47
	ร้อยละ	20.00	26.60	23.60
2. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	38	5	4	29
	ร้อยละ	33.30	26.60	14.60
3. สินค้าอุปโภคบริโภค	36	1	1	34
	ร้อยละ	6.70	6.70	17.10
4. วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	35	3	3	29
	ร้อยละ	20.00	20.00	14.60
5. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	35	1	1	33
	ร้อยละ	6.70	6.70	16.60
6. เทคโนโลยี	22	2	1	19
	ร้อยละ	13.30	6.70	9.50
7. ทรัพยากร	9	0	1	8
	ร้อยละ	0	6.70	4.00
รวมทั้งสิ้น	229	15	15	199
	ร้อยละ	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 4-7 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 229 บริษัท พบว่าในปี 2545 มีบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) จำนวน 15 บริษัท บริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ (Gray zone) จำนวน 15 บริษัท และบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลาย (Safe zone) มีจำนวน 199 บริษัท

เมื่อจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท พบว่ากลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress

zone) จำนวนสูงสุด คือ 5 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.30 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด กลุ่มบริการและกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ก้ำกึ่งว่าจะล้มละลายหรือไม่จำนวนสูงสุดเท่ากัน คือ 4 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 26.60 ของจำนวนบริษัททั้งหมดที่อยู่ในเกณฑ์ก้ำกึ่งซึ่งยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ และกลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือฟื้นเกณฑ์ล้มละลายสูงสุด คือ 47 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.60 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือฟื้นเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด

ตารางที่ 4-8 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียน ตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับปี 2546

กลุ่มอุตสาหกรรม (Industry)	จำนวนบริษัท รวม	เกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone)	เกณฑ์ก้ำกึ่ง (Gray zone)	เกณฑ์ไม่ล้มละลาย (Safe zone)
1. บริการ	54 ร้อยละ	3 27.30	2 33.33	49 23.10
2. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	38 ร้อยละ	2 18.20	2 33.33	34 16.00
3. สินค้าอุปโภคบริโภค	36 ร้อยละ	2 18.20	0	34 16.00
4. วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	35 ร้อยละ	1 9.10	0	34 16.00
5. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	35 ร้อยละ	2 18.20	2 33.34	31 14.60
6. เทคโนโลยี	22 ร้อยละ	0 0	0	22 10.40
7. ทรัพยากร	9 ร้อยละ	1 9.00	0	8 3.90
รวมทั้งสิ้น	229 ร้อยละ	11 100.00	6 100.00	212 100.00

จากตารางที่ 4-8 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 229 บริษัท พบว่าในปี 2546 มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) จำนวน 11 บริษัท บริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ (Gray zone) จำนวน 6 บริษัท และบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลาย (Safe zone) มีจำนวน 212 บริษัท

เมื่อจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท พบว่ากลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) จำนวนสูงที่สุดคือ 3 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 27.30 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด กลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์กำลังจะล้มละลายหรือไม่จำนวนสูงที่สุดคือ 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนบริษัททั้งหมดที่อยู่ในเกณฑ์กำลังซึ่งยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ และกลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลายสูงที่สุด คือ 49 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.10 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด

ตารางที่ 4-9 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียน ตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบจำลอง EM-Score แบ่งตามกลุ่มอุตสาหกรรม สำหรับปี 2547

กลุ่มอุตสาหกรรม (Industry)	จำนวนบริษัท	เกณฑ์ล้มละลาย	เกณฑ์ก้ำกึ่ง	เกณฑ์ไม่ล้มละลาย
	รวม	(Distress zone)	(Gray zone)	(Safe zone)
1. บริการ	54	2	1	51
	ร้อยละ	28.55	20.00	23.50
2. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง	38	1	2	35
	ร้อยละ	14.30	40.00	16.10
3. สินค้าอุปโภคบริโภค	36	1	0	35
	ร้อยละ	14.30	-	16.10
4. วัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม	35	1	1	33
	ร้อยละ	14.30	20.00	15.20
5. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร	35	2	1	32
	ร้อยละ	28.55	20.00	14.70
6. เทคโนโลยี	22	0	0	22
	ร้อยละ	0	0	10.20
7. ทรัพยากร	9	0	0	9
	ร้อยละ	0	0	4.20
รวมทั้งสิ้น	229	7	5	217
	ร้อยละ	100.00	100.00	100.00

จากตารางที่ 4-9 จากกลุ่มตัวอย่างทั้งสิ้น 229 บริษัท พบว่าในปี 2547 มีบริษัทอยู่ในเกณฑ์ล้มละลาย (Distress zone) จำนวน 7 บริษัท บริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ที่ยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ (Gray zone) จำนวน 5 บริษัท และบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือพ้นเกณฑ์ล้มละลาย (Safe zone) มีจำนวน 217 บริษัท

เมื่อจำแนกกลุ่มอุตสาหกรรมตามเกณฑ์ของความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท พบว่ากลุ่มบริการและกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทอยู่ในเกณฑ์

ล้มละลาย (Distress zone) จำนวนสูงสุดเท่ากัน คือ 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 28.55 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์กำลังจะล้มละลายหรือไม่จำนวนสูงสุด คือ 2 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 33.33 ของจำนวนบริษัททั้งหมดที่อยู่ในเกณฑ์กำลังซึ่งยังไม่สามารถระบุชัดได้ว่าจะอยู่ในภาวะล้มละลายหรือไม่ และกลุ่มบริการเป็นกลุ่มอุตสาหกรรมที่มีจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือฟื้นเกณฑ์ล้มละลายสูงสุด คือ 51 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 23.50 ของจำนวนบริษัทที่อยู่ในเกณฑ์ไม่ล้มละลายหรือฟื้นเกณฑ์ล้มละลายทั้งหมด

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved

ส่วนที่ 2 การวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ (Correlation Coefficient) ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

นอกจากการศึกษาเพื่อประเมินความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย โดยใช้แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ (EM-Score Model) ผู้ศึกษาได้นำตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) และตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เพื่ออธิบายถึงระดับความสัมพันธ์ระหว่างค่าความเสี่ยงในการล้มละลายตามแบบ EM-Score Model กับตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ(ค่าเบต้า) และตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น โดยใช้วิธีการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation Coefficient) จากกลุ่มตัวอย่าง 229 บริษัท

2.1 การอธิบายลักษณะและค่าทางสถิติของตัวแปรต่างๆ เจริญพรณนา (Descriptive Statics)

2.1.1 วิเคราะห์ตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

สำหรับตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของการศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาได้นำค่าเบต้าของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ซึ่งได้ประกาศในตารางหุ้นจากหนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ จัดทำโดย TISCO Research โดยได้นำค่าเบต้าที่ประกาศ ณ วันสิ้นปีในแต่ละปีตั้งแต่ปี 2544 – 2547 (ณ วันที่ 24 ธันวาคม 2544, 23 ธันวาคม 2545, 29 ธันวาคม 2546 และ 27 ธันวาคม 2547) ซึ่งสามารถสรุปลักษณะข้อมูลค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ ประกอบด้วยผลค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตารางที่ 4-10 และสรุปผลจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ในแต่ละปี ตั้งแต่ปี 2544 - 2547 ตามตารางที่ 4-11 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-10 แสดงค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

ค่าเบต้า คือ ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล ค่า Median คือ ค่ามัธยฐานของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล ค่า Maximum คือ ค่าสูงสุดของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล ค่า Minimum คือ ค่าต่ำสุดของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล ของปี 2544 – 2547

ปี	Mean Beta	Median Beta	Maximum Beta	Minimum Beta	Standard Deviation
ปี 2544	0.58	0.47	1.93	-0.28	0.49
ปี 2545	0.64	0.52	2.27	-0.24	0.50
ปี 2546	0.62	0.54	1.73	-0.37	0.46
ปี 2547	0.58	0.41	2.35	-0.60	0.59

จากตารางที่ 4-10 พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2545 คือ 0.64 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 และ 2547 คือ 0.58 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.54 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.41 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2547 คือ 2.35 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท จัสมิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2547 คือ -0.60 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท นิวซีดี (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)

จากตารางดังกล่าวข้างต้น ค่าเฉลี่ย (Mean) ของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.58 ถึง 0.64 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ(ค่าเบต้า) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมและปีงบการเงิน

ค่าเบต้า คือ ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล ค่า Median คือค่ามัธยฐานของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล ค่า Maximum คือค่าสูงสุดของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบของชุดข้อมูล ค่า Minimum คือค่าต่ำสุดของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ ของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล ของปี 2544 – 2547

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean Beta	Median Beta	Maximum Beta	Minimum Beta	Standard Deviation
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร					
ปี 2544	0.33	0.28	1.19	-0.06	0.27
ปี 2545	0.43	0.37	0.97	0.01	0.25
ปี 2546	0.41	0.39	0.91	-0.02	0.21
ปี 2547	0.22	0.26	0.97	-0.58	0.32
2. สินค้าอุปโภคบริโภค					
ปี 2544	0.30	0.25	1.27	-0.28	0.33
ปี 2545	0.35	0.32	1.21	-0.24	0.33
ปี 2546	0.35	0.32	0.96	-0.07	0.25
ปี 2547	0.25	0.21	1.48	-0.60	0.41
3. วัสดุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม					
ปี 2544	0.48	0.37	1.33	-0.04	0.41
ปี 2545	0.57	0.40	2.27	-0.22	0.54
ปี 2546	0.56	0.56	1.63	-0.04	0.45
ปี 2547	0.52	0.44	1.55	-0.21	0.48

ตารางที่ 4-11 แสดงค่าความเล็งที่เป็นระบบ(ค่าเบต้า) ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมและปีงบการเงิน (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean	Median	Maximum	Minimum	Standard Deviation
4. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง					
ปี 2544	1.05	1.05	1.80	0.20	0.42
ปี 2545	1.20	1.27	1.83	0.43	0.36
ปี 2546	1.18	1.28	1.72	0.37	0.30
ปี 2547	1.23	1.28	2.24	0.27	0.47
5. ทรัพยากร					
ปี 2544	0.74	0.60	1.50	0.18	0.43
ปี 2545	0.75	0.57	1.65	0.22	0.46
ปี 2546	0.82	0.69	1.64	0.30	0.41
ปี 2547	0.86	0.89	1.45	0.05	0.43
6. บริการ					
ปี 2544	0.45	0.36	1.93	-0.25	0.45
ปี 2545	0.46	0.37	1.79	-0.19	0.44
ปี 2546	0.43	0.41	1.73	-0.37	0.43
ปี 2547	0.42	0.24	1.73	-0.33	0.50
7. เทคโนโลยี					
ปี 2544	1.04	0.99	1.75	0.31	0.41
ปี 2545	1.04	1.04	1.85	0.37	0.40
ปี 2546	0.91	0.91	1.51	0.19	0.37
ปี 2547	0.96	1.06	2.35	0.05	0.67

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

จากตารางที่ 4-11 พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารเป็นของปี 2545 คือ 0.43 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.22 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.39 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.26 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2545 และ 2547 คือ 0.97 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท ซีเฟรซอินดัสตรี จำกัด (มหาชน) และบริษัท อกริเพียว โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2547 คือ -0.58 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท อุตสาหกรรมอาหาร ส.ขอนแก่น จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.22 ถึง 0.43 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นของปี 2545 และ 2546 คือ 0.35 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.25 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2545 และ 2546 คือ 0.32 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.21 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2547 คือ 1.48 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท คาสเซอรัฟิค โฮลดิ้งส์ จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2547 คือ -0.60 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท นิวซีดี (กรุงเทพฯ) จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.25 ถึง 0.35 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

3. กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมเป็นของปี 2545 คือ 0.57 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 0.48 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.56 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 0.37 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2545 คือ 2.27 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท เอ.เจ.พลาสติก

จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2545 คือ -0.22 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า)ของบริษัท ขงไทย จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.48 ถึง 0.57 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นของปี 2547 คือ 1.23 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 1.05 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 และ 2547 คือ 1.28 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 1.05 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2547 คือ 2.24 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท ช.การช่าง จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ 0.20 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า)ของบริษัท เอสทีพี แอนด์ ไอ จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ตั้งแต่ปี 2545 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.05 ถึง 1.23 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงสูงกว่าตลาด

5. กลุ่มทรัพยากร

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มทรัพยากรเป็นของปี 2547 คือ 0.86 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ 0.74 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.89 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2545 คือ 0.57 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2545 คือ 1.65 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า)ของบริษัท สยามสหบริการ จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2547 คือ 0.05 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า)ของบริษัท จัดการและพัฒนาทรัพยากรน้ำภาคตะวันออก จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มทรัพยากร ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.74 ถึง 0.86 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

6. กลุ่มบริการ

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มบริการเป็นของปี 2545 คือ 0.46 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.42 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่

มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.41 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.24 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2544 คือ 1.93 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท ล็อกซเล็ซ จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2546 คือ -0.37 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท ฟาร์อีสท์ ดีดีบี จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มบริการ ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.42 ถึง 0.46 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

7. กลุ่มเทคโนโลยี

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ในกลุ่มเทคโนโลยี เป็นของปี 2544 และ 2545 คือ 1.04 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.91 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2547 คือ 1.06 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.91 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) เป็นของปี 2547 คือ 2.35 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท จัสมิน อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2547 คือ 0.05 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของบริษัท คอมพาสส์ อีสต์ อินดัสตรี (ประเทศไทย) จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มเทคโนโลยี ตั้งแต่ปี 2544 – 2545 มีค่า 1.04 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงสูงกว่าตลาด และค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ของกลุ่มเทคโนโลยี ตั้งแต่ปี 2546 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.91 ถึง 0.96 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าหลักทรัพย์ นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด

นอกจากนี้ สามารถสรุปลักษณะเกณฑ์ความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังตารางที่ 4-12 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-12 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ตามลักษณะเกณฑ์ของค่าความเสี่ยง

ปี	ค่าเบต่าน้อยกว่า 1		ค่าเบต้าเท่ากับ 1		ค่าเบต้ามากกว่า 1		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2544	180	78.60	0	0.00	49	21.40	229	100.00
2545	176	76.86	1	0.44	52	22.71	229	100.00
2546	183	79.91	0	0.00	46	20.09	229	100.00
2547	170	74.24	0	0.00	59	25.76	229	100.00

จากตารางที่ 4-12 พบว่ากลุ่มหลักทรัพย์จำนวนทั้งสิ้น 229 หลักทรัพย์ ตั้งแต่ปี 2544 - 2547 หลักทรัพย์ที่มีค่าเบต้า (β) น้อยกว่า 1 มีจำนวนระหว่าง 170 – 183 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 74.24 – 79.91 หลักทรัพย์ที่มีค่าเท่ากับ 1 มีจำนวนระหว่าง 0 – 1 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 0.00 – 0.44 และหลักทรัพย์ที่มีค่าเบต้า (β) มากกว่า 1 มีจำนวนระหว่าง 46 - 59 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 20.09 – 25.76

กลุ่มหลักทรัพย์ที่มีค่าเบต้า (β) น้อยกว่า 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์มีความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด มีจำนวนหลักทรัพย์สูงที่สุดอยู่ในปี 2546 คือ 183 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 79.91 และจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2547 คือ 170 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 74.24

และกลุ่มหลักทรัพย์ที่มีค่าเบต้า (β) มากกว่า 1 ซึ่งแสดงให้เห็นว่าหลักทรัพย์มีความเสี่ยงสูงกว่าตลาด มีจำนวนหลักทรัพย์สูงที่สุดอยู่ในปี 2547 คือ 59 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 25.76 และจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2546 คือ 46 หลักทรัพย์ คิดเป็นร้อยละ 20.09

กลุ่มเบต้า (β) น้อยกว่า 1 แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวช้ากว่าราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปในตลาด หรือเรียกว่าเป็นหลักทรัพย์ที่ราคามีการปรับตัวช้า กล่าวคือ ถ้าอัตราผลตอบแทนของตลาดเปลี่ยนแปลง 1% แล้วอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์นั้นจะเปลี่ยนแปลงไปน้อยกว่า 1% ซึ่งพิจารณาได้ว่าหลักทรัพย์นั้นมีค่าความเสี่ยงต่ำกว่าตลาด และถ้ากลุ่มเบต้า (β) มากกว่า 1 แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวเร็วกว่าราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปในตลาด หรือเรียกว่าเป็นหลักทรัพย์ที่ราคามีการปรับตัวเร็ว กล่าวคือ ถ้าอัตราผลตอบแทนของตลาด

เปลี่ยนแปลง 1% แล้วอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์นั้นจะเปลี่ยนแปลงไปมากกว่า 1% พิจารณาได้ว่าหลักทรัพย์นั้นมีค่าความเสี่ยงสูงกว่าตลาด และกลุ่มเบต้า (β) เท่ากับ 1 แสดงว่าราคาของหลักทรัพย์มีการเคลื่อนไหวเท่ากับราคาหลักทรัพย์โดยทั่วไปในตลาดกล่าวคือ ถ้าอัตราผลตอบแทนของตลาดเปลี่ยนแปลง 1% แล้วอัตราผลตอบแทนของหลักทรัพย์นั้นจะเปลี่ยนแปลงไป 1%

2.1.2 วิเคราะห์ตัวแปรชี้วัดความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

อัตราส่วนหนี้สินต่อส่วนของผู้ถือหุ้น (Debt to Equity Ratio) เป็นอัตราส่วนที่ใช้ในการวิเคราะห์ความสามารถที่จะดำรงอยู่ในระยะยาวของบริษัท ถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่อทุนสูง บริษัทจะมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง จากการคำนวณอัตราส่วนหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถสรุปลักษณะข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ประกอบด้วยผลค่าเฉลี่ย (Mean) ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ค่าสูงสุด (Maximum) ค่าต่ำสุด (Minimum) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ดังตารางที่ 4-13 และสรุปผลจำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรม ในแต่ละปี ตั้งแต่ปี 2544 - 2547 ตามตารางที่ 4-14 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-13 แสดงค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย

D/E คือ ค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล ค่า Median คือค่ามัธยฐานของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล ค่า Maximum คือค่าสูงสุดของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล ค่า Minimum คือค่าต่ำสุดของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล ของปี 2544 – 2547

ปี	Mean ของ D/E	Median ของ D/E	Maximum ของ D/E	Minimum ของ D/E	Standard Deviation
ปี 2544	1.42	0.82	40.47	-60.30	6.81
ปี 2545	1.41	0.81	64.32	-26.01	5.46
ปี 2546	1.04	0.79	37.60	-38.24	4.45
ปี 2547	1.21	0.75	23.56	-10.24	2.36

จากตารางที่ 4-13 พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย เป็นของปี 2544 คือ 1.42 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2546 คือ 1.04 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2544 คือ 0.82 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.75 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2545 คือ 64.32 ซึ่งเป็นข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ไดอาน่าดีพาร์ทเมนท์ส โตร์ จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -60.30 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

จากตารางดังกล่าวข้างต้นค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทยตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.04 ถึง 1.42 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูง แสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมและปีงบการเงิน

D/E คือ ค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ค่า Mean คือ ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล ค่า Median คือค่ามัธยฐานของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล ค่า Maximum คือค่าสูงสุดของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล ค่า Minimum คือค่าต่ำสุดของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของชุดข้อมูล และค่า Standard Deviation คือค่าเบี่ยงเบนมาตรฐานของชุดข้อมูล ของปี 2544 – 2547

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean ของ D/E	Median ของ D/E	Maximum ของ D/E	Minimum ของ D/E	Standard Deviation
1. เกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร					
ปี 2544	1.15	0.64	6.08	0.04	1.52
ปี 2545	1.26	0.70	13.21	0.03	2.24
ปี 2546	2.00	0.76	37.60	0.05	6.26
ปี 2547	1.43	0.63	16.52	0.06	2.83
2. สินค้าอุปโภคบริโภค					
ปี 2544	0.92	0.62	6.01	-2.37	1.32
ปี 2545	0.91	0.57	6.86	-3.55	1.68
ปี 2546	0.21	0.50	3.44	-21.62	3.85
ปี 2547	1.41	0.55	23.56	0.05	3.88
3. วัสดุก่อสร้างและสินค้าอุตสาหกรรม					
ปี 2544	2.36	0.62	27.10	0.10	4.80
ปี 2545	1.31	0.67	6.41	0.12	1.45
ปี 2546	0.96	0.61	3.63	0.12	0.91
ปี 2547	0.83	0.44	2.98	0.07	0.76

ตารางที่ 4-14 แสดงค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย จำแนกตามกลุ่มอุตสาหกรรมและปีงบการเงิน (ต่อ)

กลุ่มอุตสาหกรรม	Mean ของ D/E	Median ของ D/E	Maximum ของ D/E	Minimum ของ D/E	Standard Deviation
4. อสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง					
ปี 2544	2.01	1.29	40.47	-27.14	10.56
ปี 2545	2.15	1.35	28.25	-15.38	5.84
ปี 2546	2.34	1.08	13.99	0.06	3.43
ปี 2547	1.68	1.07	7.77	0.02	1.64
5. ทรัพยากร					
ปี 2544	2.07	1.22	9.86	0.30	2.96
ปี 2545	1.61	1.10	5.30	0.16	1.50
ปี 2546	1.67	0.93	8.26	0.17	2.51
ปี 2547	1.06	0.92	2.50	0.47	0.61
6. บริการ					
ปี 2544	1.72	0.68	18.91	-20.06	4.94
ปี 2545	2.19	0.65	64.32	-9.54	8.88
ปี 2546	-0.11	0.54	4.76	-38.24	6.02
ปี 2547	0.84	0.48	12.44	-10.24	2.41
7. เทคโนโลยี					
ปี 2544	-0.83	0.96	17.96	-60.30	13.78
ปี 2545	-0.63	0.85	2.79	-26.01	6.29
ปี 2546	1.34	1.16	3.97	0.22	0.96
ปี 2547	1.29	1.09	3.65	0.20	0.90

1. กลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร

จากตารางที่ 4-14 พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อ ส่วนของผู้ถือหุ้นในกลุ่มเกษตรและอุตสาหกรรมอาหารเป็นของปี 2546 คือ 2.00 และค่าเฉลี่ยต่ำสุด เป็นของปี 2544 คือ 1.15 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.76 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.63 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจาก สัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2546 คือ 37.60 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วน ของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท มาลีสามพราน จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็น ของปี 2545 คือ 0.03 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท สหอุตสาหกรรมน้ำมันปาล์ม จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียน ของกลุ่มสินค้าเกษตรและอุตสาหกรรมอาหาร ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.15 ถึง 2.00 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้า อัตราส่วนหนี้สินสูงแสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มี ภาระดอกเบี้ยจ่าย

2. กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ใน กลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภคเป็นของปี 2544 คือ 0.92 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2546 คือ 0.21 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2544 คือ 0.62 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุด เป็นของปี 2546 คือ 0.50 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วน ของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2547 คือ 23.56 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ ถูถือหุ้นของบริษัท สยามสตีลอินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2546 คือ - 21.62 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท สยามสตีล อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียน ของกลุ่มสินค้าอุปโภคบริโภค ตั้งแต่ปี 2544 – 2546 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.21 ถึง 0.92 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินต่ำกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่ำ แสดงว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงต่อการล้มละลาย แต่ปี 2547 ค่าเฉลี่ยอยู่ที่ 1.41 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูง แสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย

3. กลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรมเป็นของปี 2544 คือ 2.36 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.83 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2545 คือ 0.67 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.44 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2544 คือ 27.10 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ไทยฟิล์มอินคัสตรี จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2547 คือ 0.07 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ไทยบรรจุภัณฑ์ และการพิมพ์ จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนของกลุ่มวัตถุดิบและสินค้าอุตสาหกรรม ตั้งแต่ปี 2544 – 2545 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.31 ถึง 2.36 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูงแสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย แต่ตั้งแต่ปี 2546 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 0.83 ถึง 0.96 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินต่ำกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่ำแสดงว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงต่อการล้มละลาย

4. กลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้างเป็นของปี 2546 คือ 2.34 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 1.68 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2545 คือ 1.35 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 1.07 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2544 คือ 40.47 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ทักษิณคอนกรีต จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -27.14 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท อิตาเลียนไทย ดีเวลล็อปเมนต์ จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนของกลุ่มอสังหาริมทรัพย์และก่อสร้าง ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 2.01 ถึง 2.34 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูงแสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย

5. กลุ่มทรัพยากร

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในกลุ่มทรัพยากรเป็นของปี 2544 คือ 2.07 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 1.06 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2544 คือ 1.22 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.92 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2544 คือ 9.86 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท บางจากปิโตรเลียม จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2545 คือ 0.16 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ลานนา รีซอร์ตเซส จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนของกลุ่มทรัพยากร ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.06 ถึง 2.07 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูงแสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย

6. กลุ่มบริการ

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ในกลุ่มบริการเป็นของปี 2545 คือ 2.19 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2546 คือ -0.11 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2544 คือ 0.68 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2547 คือ 0.48 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2545 คือ 64.32 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท ไดอาน่าดีพาร์ทเมนท์สโตร์ จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -20.06 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท จุฑานาวี จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนของกลุ่มบริการ ตั้งแต่ปี 2544 – 2545 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.72 ถึง 2.19 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูงแสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย แต่ตั้งแต่ปี 2546 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง -0.11 ถึง 0.84 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินต่ำกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่ำแสดงว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงต่อการล้มละลาย

7. กลุ่มเทคโนโลยี

พบว่าค่าเฉลี่ย (Mean) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นในกลุ่มเทคโนโลยีเป็นของปี 2546 คือ 1.34 และค่าเฉลี่ยต่ำสุดเป็นของปี 2544 คือ -0.83 ค่ามัธยฐานหรือค่ากลาง (Median) ที่มีค่าสูงสุดเป็นของปี 2546 คือ 1.16 และค่ากลางที่มีค่าต่ำสุดเป็นของปี 2545 คือ 0.85 ค่าสูงสุด (Maximum) ของข้อมูลค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น เป็นของปี 2544 คือ 17.96 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท จัสมิน อินเทอร์เน็ต ชั้นเนล จำกัด (มหาชน) ค่าต่ำสุด (Minimum) เป็นของปี 2544 คือ -60.30 ซึ่งเป็นข้อมูลความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัท สามารถคอร์ปอเรชั่น จำกัด (มหาชน)

ค่าเฉลี่ยของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นของบริษัทจดทะเบียนของกลุ่มเทคโนโลยี ตั้งแต่ปี 2544 – 2545 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง -0.63 ถึง -0.83 ซึ่งมีค่าต่ำกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินต่ำกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินต่ำแสดงว่าบริษัทไม่มีความเสี่ยงต่อการล้มละลาย แต่ตั้งแต่ปี 2546 – 2547 มีค่าอยู่ที่ระหว่าง 1.29 ถึง 1.34 ซึ่งมีค่าสูงกว่า 1 แสดงว่าสัดส่วนเงินทุนของกิจการมาจากหนี้สินมากกว่าทุนของผู้ถือหุ้น ซึ่งถ้าอัตราส่วนหนี้สินสูงแสดงว่าบริษัทมีความเสี่ยงต่อการล้มละลายสูง เพราะเงินกู้เป็นแหล่งเงินทุนที่มีภาระดอกเบี้ยจ่าย

นอกจากนี้ สามารถสรุปลักษณะตามเกณฑ์ความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย ดังตารางที่ 4-15 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-15 แสดงจำนวนบริษัทและร้อยละของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตามลักษณะเกณฑ์ของค่าความเสี่ยง

ปี	D/E น้อยกว่า 1		D/E มากกว่า 1		รวม	
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ
2544	126	55.02	103	44.98	229	100.00
2545	137	59.83	92	40.17	229	100.00
2546	140	61.14	89	38.86	229	100.00
2547	146	63.76	83	36.24	229	100.00

จากตารางที่ 4-15 พบว่า กลุ่มบริษัทจำนวนทั้งสิ้น 229 บริษัท ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 บริษัท ที่มีสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่า 1 มีจำนวนระหว่าง 126 – 146 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.02 – 63.76 และกลุ่มบริษัทที่มีสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่ามากกว่า 1 มีจำนวนระหว่าง 83 – 103 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 36.24 – 44.98

กลุ่มบริษัทที่มีสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่า 1 ที่มีจำนวนสูงที่สุดอยู่ในปี 2547 มีจำนวน 146 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 63.76 และสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่าน้อยกว่า 1 ที่มีจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2544 มีจำนวน 126 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 55.02

สำหรับกลุ่มบริษัทที่มีสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่ามากกว่า 1 ที่มีจำนวนสูงที่สุดอยู่ในปี 2544 มีจำนวน 103 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 44.98 และสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่ามากกว่า 1 ที่มีจำนวนต่ำที่สุดอยู่ในปี 2547 มีจำนวน 83 บริษัท คิดเป็นร้อยละ 36.24 ซึ่งกลุ่มบริษัทที่มีสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีค่ามากกว่า 1 แสดงว่า บริษัทมีการกู้ยืมหนี้มาก และทำให้ธุรกิจนั้นมีความเสี่ยงในการดำเนินธุรกิจสูง อัตราหนี้สินต่อทุนที่เหมาะสมที่ใช้กันทั่วไปคือ น้อยกว่า 1 เท่า

2.2 วิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ (correlation Analysis)

จากการวิเคราะห์สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ (Correlation Analysis) ที่เกี่ยวข้องกับความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนในตลาดหลักทรัพย์แห่งประเทศไทย สามารถอธิบายความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ ตามค่าคะแนนความเสี่ยงของตัวแปรแต่ละตัว ดังตารางที่ 4-16 และความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ จำแนกตามเกณฑ์ความเสี่ยงดังตารางที่ 4-17 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 4-16 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่าง ๆ (Correlation Analysis) ตามค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลาย

ค่า EM-Score คือค่าคะแนนความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนจากการคำนวณตามแบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ (EM-Score Model) ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 ค่า Beta คือค่าคะแนนความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 ค่า D/E ratio คือค่าคะแนนความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ปี 2544 – 2547

ตัวแปร	EM-Score	Beta	D/E ratio
EM-Score	1.000	-0.251	-0.128
Beta	-0.251	1.000	0.067
D/E ratio	-0.128	0.067	1.000

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4-16 เป็นการอธิบายถึงลักษณะความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระ (Independent Variables) ระหว่าง EM-Score และตัวแปรตาม (Dependent Variables) ซึ่งได้แก่ Beta และ D/E ratio ทิศทางของความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระและตัวแปรตามจะแสดงโดยเครื่องหมาย +/- ของค่าต่างๆ ถ้าค่าเป็น + แสดงว่า ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นไปในทิศทางเดียวกัน แต่ถ้ามีค่าเป็น - แสดงว่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามเป็นไปในทิศทางตรงข้ามกัน

จากตารางดังกล่าวข้างต้น พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร EM-Score และ Beta เท่ากับ -0.251 นัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท ตาม

แบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่มีความสัมพันธ์กับค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ก่อนข้างน้อยและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร EM-Score และ D/E ratio เท่ากับ -0.128 นัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัท ตามแบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกันค่อนข้างน้อยและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

นอกจากนี้พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Beta และ D/E ratio เท่ากับ 0.067 นัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) มีความสัมพันธ์กับความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นกันค่อนข้างน้อยและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ตารางที่ 4-17 แสดงความสัมพันธ์ของตัวแปรต่างๆ (Correlation Analysis) จำแนกตามเกณฑ์ของค่าความเสี่ยงในการล้มละลาย

ค่า EM-Score คือ เกณฑ์ของค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทจดทะเบียนจากการคำนวณตามแบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่ (EM-Score Model) ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 ค่า Beta คือ เกณฑ์ของค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ของหลักทรัพย์ ตั้งแต่ปี 2544 – 2547 ค่า D/E ratio คือ เกณฑ์ของค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ตั้งแต่ปี 2544 – 2547

ตัวแปร	EM-Score	Beta	D/E ratio
EM-Score	1.000	-0.225	-0.241
Beta	-0.225	1.000	0.233
D/E ratio	-0.241	0.233	1.000

ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01

จากตารางที่ 4-17 พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร EM-Score และ Beta เท่ากับ -0.225 และมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทตามแบบจำลองการทดสอบคะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่มีความสัมพันธ์กับค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) ก่อนข้างน้อยและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร EM-Score และ D/E ratio เท่ากับ -0.241 และมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ค่าความเสี่ยงในการล้มละลายของบริษัทตามแบบจำลองการทดสอบ

คะแนนของบริษัทในตลาดหลักทรัพย์เกิดใหม่มีความสัมพันธ์กับค่าความเสี่ยงจากสัดส่วนของหนี้
ต่อส่วนของผู้ถือหุ้น ค่อนข้างน้อยและเป็นไปในทิศทางตรงกันข้าม

นอกจากนี้พบว่า ค่าความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร Beta และ D/E ratio เท่ากับ 0.233
และมีนัยสำคัญที่ระดับ 0.01 หมายความว่า ค่าความเสี่ยงที่เป็นระบบ (ค่าเบต้า) กับค่าความเสี่ยงจาก
สัดส่วนของหนี้ต่อส่วนของผู้ถือหุ้นมีความสัมพันธ์ค่อนข้างน้อยและเป็นไปในทิศทางเดียวกัน

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright © by Chiang Mai University
All rights reserved